

"ODDAN SIYRILMIŞ ADAMAM"

Güloğlan Dünyanın yeni kitabı barəsində oxucu sözü

Sizə təqdim etdiyim kitabın müəllifini Sumqayıtda keçirilən görüşdə yaxından tanıdım. Onun söz adamı olduğunu öyrəndim. Və həm də bildim ki, Güloğlan müəllim Dərələyəz nisgiliylə yaşayır. Özünün dediyi kimi, Sumqayıtda cismi, Dərələyəzdə isə ruhu dolaşır. Ona görə də şeirlərinin mövzusu da vətən həsrəti, yurd nisgili, şəhidlər, qəhrəmanlar, bir sözlə, yaşıdıqlarıdır.

Bu günlərdə Güloğlan müəllim redaksiyamıza təşrif buyurmuşdu. Sözarası vurğuladı ki, yeni kitabı işıq üzü görüb. Marağımı dəyərləndirib kitabının birini mənə bağışladı. Ötən həftənin istirahət günlərində Güloğlan Dünyanın kitabı ilə həmsöhbət oldum. Kitabın redaktoru dəyərli söz adamı, tanınmış şair Əşrəf Veysəllidi. Mən Əşrəf müəllimin redaktorluğu ilə işıq üzü görmüş kitabı demək olar ki, sona qədər gözəndən keçirdim. Düzünü deyim ki, kitabdakı yurd nisgili mənə bir az yüklədi. Elə bil ki, dərdlərim, ağrılarım, acılarım üzümə mənə tərəf qayıdıb gəldilər. İtirdiklərim, həsrətini çəkdiqlərim gözlerim önündə canlandılar. Çünki oxuduğum şeirlərin müəllifi özü o dərdləri, o həsrətləri tərənnüm edirdi. Güloğlan müəllim yazır:

Nə olar, səninlə bir də görüşək,
Əllərimə xına çəkim, Baharlı.
Boynuna sarılım, daşını öpüm,
Sevincdən göz yaş töküm, Baharlı!

Qoyaq bir tərəfə giley-güzarı,
Sən mənə sarı gəl, mən sənə sarı.
Sinəmi göynədən bu intizarı,
Kökündən qoparım, söküm, Baharlı!

Bu şeiri sona kimi oxuyub bir anlıq düşündüm. Şair bugünkü həyat tərzinin, bugünkü yaşamının ona nə verdiklərini unudur. Ondən könnüllü imtina edir. Təki Baharlıya dönsün, təki o kənddə Haqqa qovuşsun. Təbii ki, bu, yurd nisgilli hər bir insanın, xüsusilə duyğulu insanların ən böyük arzularından biridir. Şair də bunu etiraf edir və vurğulayır ki:

Gəncliyimi qoynunda keçirdiyim,
Daş yazsın sinəmə köçürdüyüm.
Məşəsində izimi itirdiyim,
O Baharlı oymağından gəlirəm.

Və bunun ardınca da onu da deməyi unutmur ki:

Yersiz sözdən, boş vədlərdən əl çəkin,
Ürəklərdən ürəklərə yol çəkin.
Düşmənlərin ölümünə qol çəkin,
Yer üzündən silin düşmənin adın,
Qarabəxtli Qarabağa qayıdın.

Mən Güloğlan Dünyanın kitabını oxuduqca buradakı bir məqamın da şahidi oldum. Şair öz yaradıcılığında yaşadığı, özünə doğma bildiyi mövzulara daha çox üstünlük verir. Məsələn:

Yaz vədəsində gəlsə də,
Qış dağa qaçmağa qorxur.
Xırçı xırını əkməyə,
Yer qucaq açmağa qorxur.

Buludlar kəsib önünü,
Çaşıb tapammır yönünü.
Ay da çıxarmır ününü,
Günəş də saçmağa qorxur.

Yerə, göyə əl atılıb,
Göydə ulduzlar satılıb.
Yerdə göllər də tutulub,
Sonalar uçmağa qorxur.

Duman zirvəyə çəkilib,
Sazağın belə bükülüb.
Sübh-səhər çoxdan sökülüb,
Qönçələr açmağa qorxur.

Şeirlərində ən kövrək hisslərə də toxunmağı unutmayan Güloğlan Dünya Sevgi mövzusunı özünəməxsus şəkildə ifadə etməyə çalışır. Və onun bu istəyi də hardasa öz təsdiqini tapıb. Çünki bu istəyin də canında, damarında səmimiyyət dayanır. Ümumiyyətlə, doğmalarına, nəvələrinə, tanıdığı insanlara ithaf şeirlərində də Güloğlan müəllim öncə vurğuladığım səmimiyyəti ilə fərqlənib. Ona görə də bir şair səmimiyyətilə oxucularına üz tutub deyir ki, mənə elərdə axtarın.

Cahargaham, Şikəstəyəm,
Sınıq qəlblərə dəstəyəm.
Xoş avazlı bir bəstəyəm,
Mənə dillərdə axtarın.

... Sözlə qaynayan qazanam,
Gözəl şeirlər yazanam.
Vətənə bağlı ozanam,
Mənə ellərdə axtarın.

"Ədalət"ın oxucularına təqdim etdiyi şair Güloğlan Dünya "Oddan sıyrılmış adamam" kitabında qəzəllərini və bayatılarını da yerləşdiribdi. Mən xüsusi olaraq onun bayatılarında folklorumuzdan, xalq yaddaşından qaynaqlanan təsir gücünü duyduq, hiss etdim. Bunun özü də onun xalqa, torpağa bağlılığının bir göstəricisidir. Məsələn:

Yaralarım sim bağlar,
Kim həb qoyar, kim bağlar.
El Qafanı tərk edib,
Bu halıma kim ağlar.

Və yaxud:

Ay bəxti qara dağlar,
Dərdimi ara, dağlar.
Elim talan olubdu,
Mən gedim hara, dağlar.

Bəli, şair Güloğlan Dünya öz oxucularına oddan sıyrılmış adamın yaşantılarını şeir diliylə söyləmək üçün təşrif buyurub. Biz də öz növbəmizdə ona "Xoş gəldin!" deyirik.

Əbülfət MƏDƏTOĞLU